RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.491 van 29 september 1999
in de zaak A. 81.306/X-8574.

In zake : 1. Yvan VAN WEYENBERG,
2. Jeanine AUDENAERT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

1. de gemeente BERLARE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat S. DE WOLF,
kantoor houdende te 9270 LAARNE-KALKEN,
Kouterstraat 109.

tussenkomende partij :

Dirk LATEIR,
wonende te 9290 BERLARE,
Dendermondsesteenweg 108.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Yvan VAN WEYENBERG en Jeanine AUDENAERT op 27 november 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit van 22 september 1998 van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Berlare tot het verlenen van een vergunning aan de heer LATEIR voor het regulariseren van de verbouwde gedeeltes en de bestemmingswijziging van woning naar restaurant te Berlare/Overmere, Brielstraat 9, mits betaling van de geëiste transactiesom, en in samenhang van de afsplitsbare beslissing van ongekende datum van de gemachtigde ambtenaar om, in overleg met het schepencollege, een vergelijk (transactie) te treffen met de overtreder (de heer LATEIR)";

Gezien de nota’s van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 september 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat G. VAN KEER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat H. DERDE die, loco Advocaat S. DE WOLF verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. GHEYS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Dirk LATEIR met een verzoekschrift van 21 december 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, in de mate dat de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd van de volgens verzoekers van de bestreden regularisatievergunning afsplitsbare beslissing van ongekende datum van de gemachtigde ambtenaar om, in overleg met het college van burgemeester en schepenen, met de bouwaanvrager -tussenkomende partij- een vergelijk te treffen, de Raad van State, los van de vraag of de transactie als voorwaarde van de vergunning wel afsplitsbaar is, onbevoegd is om van de vordering kennis te nemen; dat immers de transactie als bedoeld bij artikel 68, § 2, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, betrekking heeft op de uitoefening van de publieke vordering en op het herstel van het bouwmisdrijf en dus behoort tot de gerechtelijke procedure zodat alleen de gewone rechter bevoegd is om kennis te nemen van betwistingen daaromtrent; dat de ter zitting door verzoekers gemaakte vergelijking met onteigeningszaken in de huidige stand van het geding niet overtuigt;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoekers m.b.t. de regularisatievergunning aanvoeren dat "al bevestigt de bestreden beslissing een bestaande toestand, (...) dit slechts gedeeltelijk zo (is), nu de bestreden beslissing de titularis toelaat een aantal interne verbouwingswerken uit te voeren (en dat) met de thans andermaal verleende bouwvergunning LATEIR (probeert) zijn rechtstoestand te regulariseren en hij elke vordering tot afbraak (zal) trachten tegen te gaan, door enerzijds te verwijzen naar de bestreden regularisatievergunning en anderzijds naar het feit dat

er ondertussen een ’transactie’ kan afgesloten zijn, gezien dit een uitdrukkelijke voorwaarde was voor het verlenen van de vergunning";

Overwegende dat de interne verbouwingswerken, gesteld dat zij het voorwerp zijn van de bestreden vergunning, niet de oorzaak zijn van het door verzoekers ingeroepen nadeel, te weten het verlies van uitzicht en van privacy; dat voorts in zoverre de vergunning reeds uitgevoerde werken regulariseert, de schorsing ervan zonder nut is; dat het argument dat zonder schorsing geen afbraak mogelijk is, niet terecht is; dat immers de afbraak slechts na een eventueel annulatiearrest denkbaar is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Dirk LATEIR in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 3</u>.

De uitspraak over de bijgrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig september 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
A. TRUYENS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**